

Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (astotā palāta)

2024. gada 17. aprīlī*

Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “in Insajderi” reģistrācijas pieteikums – Agrāka valsts vārdiska preču zīme “INSAJDERI” un agrāka valsts grafiska preču zīme “in Insajderi Gazetē online” – Relatīvs atteikuma pamats – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 3. punkts – Apelācijas padomē veicamās pārbaudes apjoms – Deleģētās regulas (ES) 2018/625 27. panta 2. punkts – Pierādījumu neiesniegšana – Tulkojums – Deleģētās regulas 2018/625 7. pants – Tiesības tikt uzklausītam – Pamattiesību hartas 41. pants – Regulas 2017/1001 94. panta 1. punkts – Iespēja Apelācijas padomei pieņemt pierādījumus, kas pirmo reizi iesniegti procesā šajā padomē – Deleģētās regulas 2018/625 27. panta 4. punkts – Regulas 2017/1001 95. panta 2. punkts

Lietā T-119/23

Insider LLC, Priština [*Pristina*] (Kosovas Republika), ko pārstāv *M. Ketler*, advokāts,

prasītāja,

pret

Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroju (EUIPO), ko pārstāv *D. Gāja*, pārstāvis,

atbildētājs,

otrs procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībnieks –

Florim Alaj, ar dzīvesvietu Cūgā [*Zug*] (Šveice),

VISPĀRĒJĀ TIESA (astotā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs *A. Kornezovs* [*A. Kornezov*], tiesneši *K. Kečmārs* [*K. Kecsmár*] (referents) un *S. Kingstone* [*S. Kingston*],

sekretārs: *V. Di Buči* [*V. Di Bucci*],

ņemot vērā tiesvedības rakstveida daļu,

* Tiesvedības valoda – angļu.

nemot vērā, ka puses trīs nedēļu laikā pēc paziņojuma par tiesvedības rakstveida daļas pabeigšanu nav iesniegušas pieteikumu par tiesas sēdes noteikšanu, un, piemērojot Vispārējās tiesas Reglamenta 106. panta 3. punktu, pieņēmusi lēmumu lemt par prasību bez tiesvedības mutvārdu daļas,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

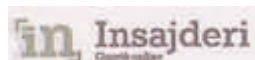
- 1 Ar prasību, kas pamatota ar LESD 263. pantu, prasītāja *Insider LLC* lūdz atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas piektās padomes 2022. gada 5. decembra lēmumu lietā R 1152/2022-5 (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”).

Tiesvedības priekšvēsture

- 2 2020. gada 16. jūnijā otrs procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībnieks – *Florim Alaj* – iesniedza EUIPO pieteikumu par šāda grafiska apzīmējuma kā Eiropas Savienības preču zīmes reģistrāciju:

- 3 Reģistrācijai pieteiktā preču zīme aptvēra pakalpojumus, kas ietilpst 41. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām un atbilst šādam aprakstam: “informācijas, ziņu un komentāru par izglītību, izklaidi un sportu aktuālo notikumu jomā sniegšana tīmeklī”.
- 4 Prasītāja iesniedza iebildumus pret pieteiktās preču zīmes reģistrāciju attiecībā uz iepriekš 3. punktā minētajiem pakalpojumiem.
- 5 Iebildumi bija balstīti uz šādām divām agrākām preču zīmēm, kas reģistrētas Kosovā, kuru reģistrācijas pieteikumi iesniegti 2020. gada 5. maijā un kuras aptver pakalpojumus, kas ietilpst 35., 38. un 41. klasē:
 - Kosovas vārdiska preču zīme Nr. 27 062 “INSAJDERI”;
 - Kosovas grafiska preču zīme Nr. 27 063, kas attēlota šādi:

- 6 Iebildumu pamatošanai tika izvirzīts pamats, kas minēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 (2017. gada 14. jūnijs) par Eiropas Savienības preču zīmi (OV 2017, L 154, 1. lpp.) 8. panta 3. punktā.

- 7 2022. gada 10. maijā Iebildumu nodaļa apmierināja iebildumus un atteica pieteiktās preču zīmes reģistrāciju attiecībā uz visiem iepriekš 3. punktā minētajiem pakalpojumiem.
- 8 2022. gada 30. jūnijā otrs procesa Apelācijas padomē dalībnieks iesniedza *EUIPO* apelācijas sūdzību par Iebildumu nodaļas lēmumu.
- 9 Ar apstrīdēto lēmumu Apelācijas padome apmierināja apelācijas sūdzību, atcēla Iebildumu nodaļas lēmumu un pilnībā noraidīja iebildumus, pamatojoties uz to, ka prasītāja pirms iebildumu pamatojumam noteikto faktu, pierādījumu un apsvērumu iesniegšanai noteiktā termiņa beigām nebija pierādījusi, ka agrākās preču zīmes pastāvēja un ka tā bija to īpašniece atbilstoši Regulas 2017/1001 7. panta 2. punktam un 8. panta 1. punktam. Tā tostarp uzskatīja, ka agrāko preču zīmju reģistrācijas apliecību apliecinātie tulkojumi, ko prasītāja bija iesniegusi kā pierādījumus par minēto preču zīmju pastāvēšanu un to, ka tā bija to īpašniece (turpmāk tekstā – “tulkojumi”), ir neoficiāli tulkojumi, kuros oriģinālais teksts nebija redzams, padarot neiespējamu pārbaudīt, vai oriģinālajā apliecībā ir minēta būtiska informācija.

Lietas dalībnieku prasījumi

- 10 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
 - atcelt apstrīdēto lēmumu;
 - piespriest *EUIPO* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus tiesvedībā.
- 11 *EUIPO* prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
 - pilnībā noraidīt prasību;
 - piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja lietas dalībnieki tiek uzaicināti uz tiesas sēdi.

Juridiskais pamatojums

- 12 Prasības pamatojumam prasītāja būtībā izvirza trīs pamatus, no kuriem pirmais attiecas uz Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2018/625 (2018. gada 5. marts), ar ko papildina Regulu 2017/1001 un atceļ Deleģēto Regulu (ES) 2017/1430 (OV 2018, L 104, 1. lpp.), 27. panta 2. punkta pārkāpumu, otrais – uz minētās deleģētās regulas 7. panta, kā arī Komisijas Īstenošanas regulas (ES) 2018/626 (2018. gada 5. marts), ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus, kas vajadzīgi, lai īstenotu konkrētus noteikumus Regulā 2017/1001, un atceļ Īstenošanas regulu (ES) 2017/1431 (OV 2018, L 104, 37. lpp.), 24.–26. panta pārkāpumu un trešais – uz Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) 41. panta 1. punkta, lasot to kopsakarā ar Regulas 2017/1001 94. panta 1. punkta otro teikumu, pārkāpumu.
- 13 Vispirms ir jāizvērtē pirmais pamats, pēc tam trešais pamats un visbeidzot – vajadzības gadījumā – otrais pamats.

Par pirmo pamatu, kas attiecas uz Deleģētās regulas 2018/625 27. panta 2. punkta pārkāpumu

- 14 Prasītāja apgalvo, ka otrs procesa Apelācijas padomē dalībnieks nav apstrīdējis agrāko preču zīmju esamību. Tādēļ, pārbaudot šo faktu, kā arī tulkojumu autentiskumu pēc savas iniciatīvas, Apelācijas padome esot pārkāpusi Deleģētās regulas 2018/625 27. panta 2. punktu. Šajā ziņā prasītāja apgalvo, ka Apelācijas padome nav paskaidrojusi, kāpēc šī pārbaude bija nepieciešama, lai nodrošinātu pareizu Regulas 2017/1001 piemērošanu, nedz arī to, kādā ziņā tā attiecas uz būtiskiem procedūras noteikumiem Deleģētās regulas 2018/625 27. panta 2. punkta izpratnē. Visbeidzot, prasītāja būtībā apgalvo, ka jautājums par tulkojumu autentiskumu ir fakts jautājums, nevis tiesību jautājums, līdz ar to minētais pants šajā ziņā nav piemērojams.
- 15 *EUIPO* apstrīd prasītājas argumentus.
- 16 Vispirms ir jāatgādina, ka starp dažādām *EUIPO* instancēm, no vienas puses, un apelācijas padomēm, no otras puses, pastāv funkcionālā turpinātība. Apelācijas padomju veiktā kontrole neaprobežojas ar apstrīdētā lēmuma, par kuru iesniegta apelācijas sūdzība, tiesiskuma pārbaudi, bet, ņemot vērā apelācijas procesa devolutīvo iedarbību, tā ir visas lietas jauna izvērtēšana, jo apelācijas padomēm no jauna pilnā apjomā ir jāizskata sākotnējais pieteikums un jāņem vērā savlaicīgi iesniegtie pierādījumi. Tādējādi no Regulas 2017/1001 71. panta 1. punkta izriet, ka sakarā ar tai iesniegto apelācijas sūdzību apelācijas padomei ir jāveic jauna un pilna iebildumu izvērtēšana pēc būtības gan attiecībā uz tiesību jautājumiem, gan faktiem (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 7. decembris, *Coca-Cola/EUIPO – Mitico* (“Master”), T-61/16, EU:T:2017:877, 115. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 17 Kā izriet no Deleģētās regulas 2018/625 7. panta 2. punkta, iebildumu iesniedzējs iesniedz pierādījumus par tā agrākās preču zīmes vai agrāko tiesību pastāvēšanu, spēkā esamību un aizsardzības apjomu, tostarp ar reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas, reģistrācijas vai pagarināšanas apliecību, kā arī pierādījumus par to, ka tam ir tiesības iesniegt iebildumus noteiktajā termiņā, lai iesniegtu faktus, pierādījumus un argumentus iebildumu pamatojumam. It īpaši, ja iebildumi ir pamatoti ar Regulas 2017/1001 8. panta 3. punktu, iebilduma iesniedzējs iesniedz pierādījumus par to, ka viņš ir agrākās preču zīmes īpašnieks, un par tā attiecībām ar starpnieku vai pārstāvi. Turklāt no Deleģētās regulas 2018/625 7. panta 4. punkta izriet, ka pieteikuma iesniegšanas, reģistrācijas vai pagarināšanas apliecības iesniedz procesa valodā vai tiem tiek pievienots to tulkojums procesa valodā.
- 18 Ņemot vērā šos apsvērumus, ir jāpārbauda, vai Apelācijas padome varēja, pirmkārt, pēc savas ierosmes izvirzīt agrāko preču zīmju oriģinālo reģistrācijas apliecību neiesniegšanas faktu un pārbaudīt agrāko preču zīmju pastāvēšanu, spēkā esamību un aizsardzības apjomu, kā arī faktu, ka prasītāja bija to īpašniece, un, otrkārt, pēc savas ierosmes pārbaudīt tulkojumu autentiskumu.
- 19 Šajā ziņā no Deleģētās regulas 2018/625 27. panta 2. punkta otrā teikuma izriet, ka pušu neizvirzītus tiesību jautājumus Apelācijas padome var izskatīt tikai tad, ja to izšķiršana ir nepieciešama, lai nodrošinātu Regulas 2017/1001 pareizu piemērošanu, ņemot vērā pušu sniegtos faktus, pierādījumus un argumentus, vai ja tie attiecas uz būtiskām procesuālajām prasībām.
- 20 No Deleģētās regulas 2018/625 7. panta izriet, ka iebildumu apstiprināšana ar pierādījumiem par agrāko preču zīmju, uz kurām balstīti iebildumi, pastāvēšanu, spēkā esamību un aizsardzības apjomu, kā arī iebildumu iesniedzēja tiesības iesniegt iebildumus saskaņā ar Regulas 2017/1001 8. pantu ir nepieciešamie nosacījumi, lai iebildumi tiktu apmierināti.

- 21 Līdz ar to Apelācijas padome pamatoti pēc savas ierosmes ir izvērtējusi jautājumu par agrākās preču zīmes pamatojumu atbilstoši Deleģētās regulas 2018/625 7. pantam, jo pierādījumi par agrāko preču zīmju, uz kurām balstīti iebildumi, pastāvēšanu, spēkā esamību un aizsardzības apjomu, kā arī par to, ka iebildumu iesniedzējs ir to īpašnieks, ir nepieciešamie nosacījumi relatīvu atteikuma pamatu piemērošanai saskaņā ar Regulas 2017/1001 8. panta 3. punktu. No tā izriet, ka šis agrāko tiesību pamatojums ietilpst Deleģētās regulas 2018/625 27. panta 2. punkta otrā teikuma piemērošanas jomā.
- 22 Turklāt pretēji prasītājas apgalvojumiem jautājums par tulkojumu autentiskumu esot tiesību jautājums. Proti, kā norādīts iepriekš 17. punktā, pienākuma pamatot iebildumus un iesniegt šim nolūkam sagatavoto materiālu tulkojumu procesa valodā ievērošana ir jautājums, kas Apelācijas padomei ir jāizvērtē saskaņā ar Deleģētās regulas 2018/625 7. pantu un kas var ietekmēt tās vērtējumu par tai iesniegto apelācijas sūdzību. Turklāt, nepastāvot iespējai pārliecināties, ka tulkojumi atbilst oriģinālajiem dokumentiem, preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs, iespējams, nav varējis atbilstoši aizstāvēties (šajā nozīmē un pēc analogijas skat. spriedumu, 2016. gada 13. decembris, *Guiral Broto/EUIPO – Gastro & Soul* (“CAFE DEL SOL”), T-549/15, nav publicēts, EU:T:2016:719, 28. punkts).
- 23 Tātad Apelācijas padomei bija iemesls, pirmkārt, pēc savas ierosmes norādīt uz agrāko preču zīmju oriģinālo reģistrācijas apliecību neiesniegšanu un pārbaudīt agrāko preču zīmju pastāvēšanu, spēkā esamību un aizsardzības apjomu, kā arī faktu, vai prasītāja bija to īpašiece, un, otrkārt, pēc savas ierosmes pārbaudīt tulkojumu autentiskumu.
- 24 No tā izriet, ka pirmais pamats ir jānoraida kā nepamatots.

Par trešo pamatu, kas attiecas uz Hartas 41. panta 1. punkta, lasot to kopsakarā ar Regulas 2017/1001 94. panta 1. punkta otro teikumu, pārkāpumu

- 25 Prasītāja būtībā norāda, ka Apelācijas padome, pēc savas ierosmes norādot, pirmkārt, uz konfliktējošo preču zīmju oriģinālo reģistrācijas apliecību neiesniegšanu un, otrkārt, uz šaubām par šo dokumentu tulkojumu autentiskumu, iepriekš neuzaicinot prasītāju iesniegt savus apsvērumus par šo jautājumu, esot pārkāpusi Hartas 41. panta 1. punktu, jo tai esot liegtas tās tiesības tikt uzklausiņai.
- 26 *EUIPO* apstrīd prasītājas argumentus, vispirms norādot, ka prasītāja administratīvā procesa laikā nav iesniegusi nevienu agrāko preču zīmju reģistrācijas oriģinālu sertifikātu, lai gan 2021. gada 8. martā tā saņēma paziņojumu, kurā tas uzsvēra prasītājas pienākumu noteiktajā termiņā pamatot agrākās tiesības. *EUIPO* ieskatā Apelācijas padomei nebija jābalstās tikai uz tulkojumiem un tā nevarēja, balstoties tikai uz šo vienīgo pamatu, pārbaudīt, vai oriģinālajā sertifikātā ir minēta tāda būtiska informācija kā iesniegšanas datums, īpašnieks vai pakalpojumu saraksts. Turklāt *EUIPO* apgalvo, ka Apelācijas padome nav pārkāpusi prasītājas tiesības tikt uzklausiņai, jo prasītājai saskaņā ar Deleģētās regulas 2018/625 7. panta 2. punktu bija zināms pienākums iesniegt pierādījumus, lai pierādītu agrāko preču zīmju pastāvēšanu, spēkā esamību un aizsardzības apjomu, kā arī pierādījumus, kas apliecina prasītājas tiesības celt iebildumus. Visbeidzot, Apelācijas padomei neesot bijis jāinformē prasītāja par trūkumiem pierādījumos, ko tā iesniegusi iebildumu pamatojumam atbilstoši minētās deleģētās regulas 8. panta 1. un 9. punktam.
- 27 Vispirms ir jāatgādina, ka saskaņā ar Regulas 2017/1001 94. panta 1. punkta otro teikumu *EUIPO* lēmumi var tikt pamatoti tikai ar tādiem pamatojumiem vai pierādījumiem, par kuriem lietas attiecīgajām pusēm ir bijusi iespēja izteikt savus apsvērumus. Ar šo tiesību normu īpaši tiek

- piemērots vispārējais tiesību uz aizstāvību aizsardzības princips, kas turklāt ir iedibināts Hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunktā, saskaņā ar kuru personām, kuru intereses skar publisku iestāžu lēmumi, ir jādod iespēja lietderīgi paust savu viedokli (spriedums, 2022. gada 8. jūnijs, *Apple/EUIPO – Swatch* (“THINK DIFFERENT”), no T-26/21 līdz T-28/21, nav publicēts, EU:T:2022:350, 40. punkts).
- 28 Proti, visos Savienības tiesību aktos ir jāievēro Hartā atzītās pamattiesības, un šī ievērošana ir to tiesiskuma nosacījums, kas Savienības tiesai ir jāpārbauda visaptverošās tiesību aizsardzības līdzekļu sistēmā, kura izveidota ar LESD, un Hartas ievērošana ir obligāta Savienības iestādēm, organizācijām un struktūrām (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2008. gada 3. septembris, *Kadi un Al Barakaat International Foundation/Padome un Komisija, C-402/05 P un C-415/05 P*, EU:C:2008:461, 283.–285. punkts, un atzinumu 2/13 (Savienības pievienošanās ECPAK), 2014. gada 18. decembris, EU:C:2014:2454, 169. un 171. punkts).
- 29 Hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunktā paredzētās tiesības tikt uzklusītam jebkurā procedūrā, kas ir tiesību uz aizstāvību ievērošanas neatņemama sastāvdaļa, ikvienai personai garantē iespēju administratīvajā procesā un pirms ikviena lēmuma, kas var nelabvēlīgi ietekmēt tās intereses, pieņemšanas izteikt savu viedokli lietderīgi un efektīvi (skat. spriedumu, 2022. gada 27. jūlijs, *RT France/Padome*, T-125/22, EU:T:2022:483, 75. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 30 Turklāt tiesības tikt uzklusītam attiecas uz visiem faktiskajiem vai tiesiskajiem apstākļiem, kuri ir lēmumpieņemšanas procesa pamats, bet ne uz galīgo nostāju, ko administrācija paredz ieņemt (skat. spriedumu, 2007. gada 7. februāris, *Kustom Musical Amplification/ITSB* (Ģitāras forma), T-317/05, EU:T:2007:39, 27. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 31 *EUIPO* ir pienākums ļaut lietas dalībniekiem procesā, kas tiek izskatīts tā instancēs, paust savu viedokli par visiem elementiem, kas ir šo instanču lēmumu pamatā (skat. spriedumu, 2019. gada 20. marts, *Prim/EUIPO – Primed Halberstadt Medizintechnik* (“PRIMED”), T-138/17, nav publicēts, EU:T:2019:174, 27. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 32 Šajā lietā netiek apstrīdēts, ka Apelācijas padome ir noraidījusi iebildumus, piemērojot Deleģētās regulas 2018/625 7. panta 2. punktu un 8. panta 1. punktu, un prasītājam nav bijusi iespēja paust nostāju par šī lēmuma noteicošo pamatojumu. Proti, Apelācijas padome pati ir norādījusi uz agrāko preču zīmju reģistrācijas apliecību oriģinālo versiju neesamību, kā arī uz šaubām par tulkojumu autentiskumu un, pamatojoties vienīgi uz to, kā izklāstīts iepriekš 9. punktā, ir secinājusi, ka prasītāja nav pierādījusi, ka agrākās preču zīmes pastāv un ka tā ir to īpašniece, un ka līdz ar to iebildumi ir jānoraida. Kā prasītāja apgalvo savā trešajā pamatā, tas, ka Apelācijas padome šo jautājumu ir izskatījusi pēc savas ierosmes, neuzklausot prasītāju šajā ziņā, ir procesuāls pārkāpums (šajā ziņā skat. spriedumu, 2016. gada 13. decembris, “*CAFE DEL SOL*”, T-549/15, nav publicēts, EU:T:2016:719, 31. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 33 Tomēr tiesību uz aizstāvību pārkāpumu var konstatēt tikai tad, ja ieinteresētās puses nostājas neņemšana vērā ir konkrēti ietekmējusi ieinteresētās personas iespēju aizstāvēties. Tomēr prasītājam nevar likt pierādīt, ka apstrīdētā lēmuma saturs būtu bijis citāds, ja nebūtu konstatēta pārkāpuma, bet vienīgi to, ka šāda iespēja nav pilnībā izslēgta, jo prasītāja būtu varējusi labāk nodrošināt savu aizstāvību tad, ja nebūtu procesuāla pārkāpuma (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2009. gada 1. oktobris, *Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/Padome, C-141/08 P*, EU:C:2009:598, 94. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2019. gada 20. marts, “*PRIMED*”, T-138/17, nav publicēts, EU:T:2019:174, 28. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 34 Līdz ar to ir jāpārbauda, vai nav pilnībā izslēgts, ka, nepastāvot iepriekš 32. punktā minētajam procesuālajam pārkāpumam, procesa iznākums būtu citāds.
- 35 Tā tas ir izskatāmajā lietā. Proti, ja Apelācijas padome būtu devusi prasītājam iespēju lietderīgi darīt zināmu savu viedokli jautājumā par agrāko preču zīmju reģistrācijas apliecību oriģinālo versiju neesamību, prasītāja būtu varējusi tās iesniegt, ļaujot Apelācijas padomei šīs apliecības pārbaudīt un pārliecināties par tulkojumu autentiskumu.
- 36 Līdz ar to apstrīdētais lēmums tika pieņemts, pārkāpjot Hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunktā garantētās tiesības tikt uzklautam.
- 37 *EUIPO* argumenti neatspēko šo secinājumu. Proti, pirmkārt, attiecībā uz *EUIPO* argumentu, saskaņā ar kuru minēto oriģinālo apliecību iesniegšana šajā posmā esot bijusi novēlota, ir jāatgādina, ka saskaņā ar Regulas 2017/1001 95. pantu *EUIPO* var neņemt vērā faktus vai pierādījumus, ko attiecīgās puses nav iesniegušas laicīgi.
- 38 Kā ir nospriedusi Tiesa, no šīs tiesību normas formulējuma izriet, ka parasti, ja vien nav noteikts citādi, faktu un pierādījumu iesniegšana, ko veic puses, ir iespējama pēc termiņa beigām, kas šādi iesniegšanai ir noteikts, piemērojot Regulas 2017/1001 tiesību normas, un ka *EUIPO* nekādi nav aizliegts ņemt vērā faktus un pierādījumus, kas ir izvirzīti vai iesniegti novēloti (skat. spriedumu, 2019. gada 20. marts, “PRIMED”, T-138/17, nav publicēts, EU:T:2019:174, 46. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 39 Precizējot, ka *EUIPO* “var” šādā gadījumā nolemt neņemt vērā šādus pierādījumus, ar Regulas 2017/1001 95. panta 2. punktu tam faktiski ir piešķirta plaša rīcības brīvība, lai izlemtu, vai tie ir vai nav jāņem vērā, vienmēr pamatojot savu lēmumu šajā jautājumā (skat. spriedumu, 2019. gada 20. marts, “PRIMED”, T-138/17, nav publicēts, EU:T:2019:174, 47. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 40 Turklāt no judikatūras izriet, ka neviens principiāls iemesls, kas saistīts ar Apelācijas padomē notiekoša vai šīs instances kompetencē esoša procesa raksturu, neizslēdz to, ka šī padome, lemjot par tai iesniegtu apelācijas sūdzību, ņem vērā faktus vai pierādījumus, kas pirmoreiz iesniegti Apelācijas padomē (skat. spriedumu, 2019. gada 20. marts, “PRIMED”, T-138/17, nav publicēts, EU:T:2019:174, 48. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 41 Turklāt saskaņā ar Deleģētās regulas 2018/625 27. panta 4. punktu Apelācijas padome var pieņemt pierādījumus, kas tai iesniegti pirmo reizi, tikai tad, ja šie pierādījumi atbilst diviem nosacījumiem: no vienas puses, tie “*prima facie* šķiet būtiski lietas iznākumam” un, no otras puses, tie “nav iesniegti savlaicīgi pamatotu iemeslu dēļ, jo īpaši, ja [tie] tikai papildina attiecīgos faktus un pierādījumus, kas jau bija iesniegti savlaicīgi, vai ir iesniegti, lai apstrīdētu pirmās instances konstatējumus vai tos pēc savas ierosmes pārbaudītu pārsūdzētajā lēmumā”.
- 42 Šajā lietā, tā kā Apelācijas padome ir apšaubījusi tulkojumu autentiskumu un uzskatījusi, ka, neiesniedzot iebildumu pamatā esošo agrāko preču zīmju reģistrācijas apliecību oriģinālās versijas, prasītāja nav izpildījusi Deleģētās regulas 2018/625 7. panta 2. punktā un 8. panta 1. punktā paredzētās prasības attiecībā uz pierādījumiem par preču zīmju pastāvēšanu un faktu, ka prasītāja ir to īpašniece, līdz ar to, tā kā tās iebildumi tika noraidīti kā nepamatoti, kā tas tika konstatēts iepriekš 35. punktā, nevar tikt izslēgts, ka, ja prasītāja būtu tikusi uzklautā šajā

jautājumā, tā būtu varējusi iesniegt minēto apliecību oriģinālās versijas, ka, piemērojot Deleģētās regulas 2018/625 27. panta 4. punktu, Apelācijas padome būtu varējusi tās atzīt un ka līdz ar to iebildumu procesam būtu bijis citāds iznākums.

- 43 Otrkārt, pretēji tam, ko apgalvo *EUIPO*, nevar uzskatīt, ka ar tā 2021. gada 8. marta paziņojumu prasītāja tika aicināta paust nostāju par agrāko preču zīmju reģistrācijas apliecību oriģinālo versiju neesamību vai tulkojumu autentiskumu. Proti, šajā lietā runa ir par standartizētu paziņojumu, kurā nekādi nav minēti jautājumi par agrāko preču zīmju pastāvēšanu, spēkā esamību un aizsardzības apjomu, kā arī par īpašumtiesībām uz šīm preču zīmēm, kuras Apelācijas padome plānoja izskatīt pēc savas ierosmes, pamatojoties uz Deleģētās regulas 2018/625 7. panta 2. punktu un 8. panta 1. punktu.
- 44 Turklāt faktam, ka procesa Iebildumu nodaļā stadijā prasītāja tika informēta par savu pienākumu noteiktajā termiņā pamatot agrākās preču zīmes, nav nozīmes, vērtējot tiesību uz aizstāvību ievērošanu procesa Apelācijas padomē stadijā. Proti, tā kā apelācijas padomju kompetencē ietilpst *EUIPO* nodaļu pieņemto lēmumu pārskatīšana un tā kā izskatāmajā lietā Apelācijas padome pēc savas ierosmes ir norādījusi uz pierādījumu neesamību par agrāko preču zīmju pastāvēšanu, spēkā esamību un aizsardzības apjomu, nevar uzskatīt, ka minētā informācija būtu ļāvusi prasītājai lietderīgi darīt zināmu savu viedokli Apelācijas padomē saistībā ar tās iebildumu noraidīšanu tādēļ, ka nav iesniegtas agrāko preču zīmju reģistrācijas apliecību oriģinālās versijas un pastāvēja šaubas par minēto apliecību tulkojuma autentiskumu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 13. decembrī, “CAFE DEL SOL”, T-549/15, nav publicēts, EU:T:2016:719, 43. punkts).
- 45 Treškārt, no Deleģētās regulas 2018/625 8. panta 1. punkta formulējuma izriet, ka, ja noteiktajā termiņā nav iesniegti nekādi pierādījumi vai iesniegtie pierādījumi ir acīmredzami neatbilstoši vai acīmredzami nepietiekami, lai izpildītu minētās deleģētās regulas 7. panta 2. punkta noteikumus attiecībā uz jebkādam agrākajām tiesībām, iebildumus noraida kā nepamatotus. Savukārt šāds secinājums nav izdarāms, ja daži no šiem pierādījumiem ir iesniegti termiņā vai ja tie nav acīmredzami neatbilstoši vai acīmredzami nepietiekami. Šajā lietā nav strīda par to, ka prasītāja noteiktajā termiņā Iebildumu nodaļai ir iesniegusi agrāko preču zīmju reģistrācijas apliecību tulkojumus. Šie pierādījumi nav acīmredzami neatbilstoši vai acīmredzami nepietiekami, jo gadījumā, ja prasītāja būtu tikusi uzklautāta un būtu iesniegusi minēto apliecību oriģinālus procesā Apelācijas padomē, pēdējai minētajai nekādā gadījumā nebūtu bijis pienākuma noraidīt iebildumus, pamatojoties uz Deleģētās regulas 2018/625 8. panta 1. punktu. Proti, minētais pants nav noteikums, kas liegtu Apelācijas padomei izmantot tai ar Regulas 2017/1001 95. panta 2. punktu piešķirto rīcības brīvību, jo Deleģētās regulas 2018/625 8. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas atbilst Regulā 2017/1001 un Hartas 41. pantā paredzētajām augstāka spēka tiesību normām (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 13. decembris, “CAFE DEL SOL”, T-549/15, nav publicēts, EU:T:2016:719, 38. punkts).
- 46 Ceturtkārt, ciktāl *EUIPO* norāda, ka tam nav pienākuma tieši aicināt lietas dalībnieku iesniegt pierādījumus, ir jāatgādina, ka Apelācijas padomei ir jāpārlicinās, ka ir ievēroti Hartas 41. panta 2. punktā un Regulas 2017/1001 94. panta 1. punkta otrajā teikumā paredzētie nosacījumi, kas šajā lietā tā nav (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 20. marts, “PRIMED”, T-138/17, nav publicēts, EU:T:2019:174, 44. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 47 Visu iepriekš izklāstīto iemeslu dēļ trešais pamats ir jāapmierina un, nepastāvot vajadzībai lemt par otro pamatu, apstrīdētais lēmums ir jāatceļ.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 48 Atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs.
- 49 Tā kā *EUIPO* spriedums ir nelabvēlīgs, tam jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar prasītājas prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (astotā palāta)

nospiež:

- 1) Atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (*EUIPO*) Apelācijas piektās padomes 2022. gada 5. decembra lēmumu lietā R 1152/2022-5.**
- 2) *EUIPO* sedz savus, kā arī atlīdzina *Insider LLC* tiesāšanās izdevumus.**

Kornezov

Kecsmár

Kingston

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2024. gada 17. aprīlī.

[Paraksti]